

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2450
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelek „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.400

„JUTRA“

Brez belih rokavic

V Mariboru smo imeli vedno ljudi, ki so bili trdno prepričani, da so poklicani postati reformatorji ne samo našega mariborskega ali slovenskega, marveč sploh vsega jugoslovanskega političnega življenja. V tem svojem trdnem prepričanju so ti ljudje snovali vsa mogoča velika potezna gibanja, ki so pa nosila že v svojih prvih zarodkih kalj neozdravljive bolezni. Kaj se ni vse pripravljalo in ustanovljalo že v zadnjih letih! Nekateri so hoteli presajati na naša tla nemški narodni socializem, drugi italijanski fašizem, tretji zopet kdo ve, kaj. In vsi so se v svoji bujni fantaziji že videli, kako korakajo v fantastičnih uniformah kot Hitlerji ali Mussoliniji na čelu ogromnih množic v Beograd da ga osvoje in ustvarijo Jugoslaviji »novo politično ero«. Takih miniaturnih »führerjev« in »ducejev« smo imeli in jih imamo nič koliko.

Najbolj trdovratno je pa v svoje »veliko poslanstvo« zaverovana skupnica, ki je te dni ustanovila v Mariboru krajevno organizacijo takozvane Jugoslovanske akcije, in sicer še celo preko tistih, ki bi prav za prav bili edini poklicani, da jo ustanove. Ko smo brali poročilo o tem ustanovnem občnem zboru, nas je obšla iskrena veselost; vse je bilo tako, kakor pred dolgimi leti, ko se je v danes že pozrtem hotelu »Kosovo« ustanovljala neka »stranka«, ki je imela pri volitvah zadnje skrinjico in so ji tako vendar pripadli glasovi tistih volilcev, ki so pozabili vreči svoje kroglice v prejšnje glasovalne žare. Čudili smo se le, da se v petnajstih letih nekateri ljudje, ki smo bili o njih trdno prepričani, da reflektirajo na spoštovanje njihove politične resnosti, niso prav ničesar naučili in jih ni plašilo niti osmešenje drugih, ki so hodili enaka pota, pa morda celo z vse drugačno, močnejšo in resnejšo podlago. — Ker so se ustanovitelji tega novega »gibanja« pri ustanavljanju držali resno, moro biti prepričani, da niso priredili vsega le za predpustni »hec«.

Da pa bo delo kronano še s potrebnim finalom, so gospodje ustanovitelji povedali, da morajo voditi mariborsko Jugoslovansko akcijo osebe neomadeževane preteklosti in mora biti nova organizacija zaščitnica delavskega stanu ter zato v njej ni mesta za gospode v »belih rokavicah«. Kako si pa ti gospodje predstavljajo zaščito delavskega stanu, ko jih je prav delavski stan v Mariboru tekom zadnjega leta skoraj vse po vrsti ogroženo izločil iz svojih strokovnih in drugih delavskih organizacij ter jasno in glasno povedal, da noče o njih niti več slišati? Bilo je zadosti, da so se med mariborskim delavstvom le pojavili, pa je nastal tak vik in krik, da je te gospode, ki hočejo sedaj »ščititi delavske interese«, morala zaščititi — policija! — četudi niso imeli »belih rokavic«. Glasilo te »delavske zaščite« pa bo, kakor je eden gospodov brez »belih rokavic« povedal, tista »Borb«, ki je nekoč trdila, da je glasnica mariborskih nacionalistov, sedaj pa snujejo ti sami proti njej — novo glasilo.

Komu je torej prav za prav namenjena ta »akcija«? Mariborskemu delavstvu gotovo ne, mariborskim nacionalistom tudi ne, še manj pa seveda gospodom v »belih rokavicah«. Ki jih že a priori sama odklanja, naš slovenski kmet je pa hvala Bogu vse preresen in prezrel, da bi se dal vleči od gospodov brez »belih rokavic«, s katerimi nima prav nič skupnega. Sicer je pa zelo čudno, da se ustanovitelji mariborske »Jugoslovanske akcije« branijo gospodov z »belimi rokavicami«.

Nov uspeh Društva narodov

Sporazum o likvidaciji plebiscita v Posaarju po hudih bojih med francoskim in nemškim stališčem — Komentarji angleških, francoskih in nemških listov

ŽENEVA, 18. januarja. Dasi se je prvotno mislilo, da se bo sporazum o likvidaciji plebiscita v Posaarju dosegel brez večjih težkoč, so včeraj nastali veliki nesporazumi, ki so vodili do znatnih napetosti med Francijo in Nemčijo. Šlo je pred vsem za vprašanje demilitarizacije Posaarja. Dočim je stala Francija na stališču, da se demilitarizacijska določila že po samem bistvu versailleske mirovne pogodbe nanašajo na vse ozemlje ob Reni, je Nemčija temu ugovarjala, trdeč, da o demilitarizaciji Posaarja v versailleski mirovni pogodbi ni nikjer nobenega govora. Seja sveta, ki bi morala biti že ob 10. uri dopoldne, je bila zaradi teh nastopov odgodena na 17. uro popoldne, se pa tudi takrat ni pričela, ampak šele uro kasneje. Seja je bila sicer tajna, vendar se je pa izvedelo, da je bil v zadnjem trenutku vendarle dosežen sporazum na podlagi kompro-

misa, da se Posaarje izroči Nemčiji šele 1. marca, vprašanje demilitarizacije se pa v resoluciji Društva narodov in v poročilu ne bo posebej omenilo. To vprašanje se smatra za rešeno z odločitvijo o demilitarizaciji levega brega Rene. Ostala še neresena vprašanja se bodo uredila potom direktnih pogajanj med Nemčijo in Francijo.

LONDON, 18. januarja. Angleški listi razpravljajo obširno o vprašanju likvidacije Posaarskega plebiscita. Listi zahtevajo skoraj soglasno naglo rešitev in pozdravljajo v Ženevi dosežen sporazum, dasi ne prikrivajo dejstva, da bodo nastale v podrobnih pogajanjih med Francijo in Nemčijo lahko še znatne napetosti. Kakšno stališče zavzema v tej stvari angleška javnost, dokazuje najbolj uvodnik »Daily Herald« z naslovom »Končajmo to neumnost!« Člankar pravi, naj se

drobni prepri odstranijo takoj, ker ne smejo ogražati velikih evropskih načrtov in evropskega miru. Zdrav človeški razum zahteva, da se napravi tako pred Društvom narodov v Ženevi, kakor tudi med Nemčijo in Francijo nagel sporazum za vrnitev Posaarja k Nemčiji.

PARIZ, 18. januarja. Listi komentirajo z zadovoljstvom ženevski sporazum. »Figaro« pravi, da so sedaj srečno odstranjene vse zapreke za francosko-nemški sporazum. Boj v Ženevi je bil sicer oster, zmagala pa je le dobra volja.

BERLIN, 18. januarja. »Völkischer Beobachter« hvali v svojem poročilu o ženevskem sporazumu rimski odbor trojice. List hvali tudi pametno in častno stališče Francije v zadnji fazi posaarskega vprašanja ter pravi, da daje Lavalov govor najboljše upanje.

Najprei sporazum Pariza in Londona

SKLEPI SEJE ANGLEŠKEGA MINISTRskega SVETA. AKO ANGLIJA NE PREVZAME OBVEZNOSTI, NE BO SPORAZUMA.

PARIZ, 18. januarja. Po poročilih iz Londona, se je na zadnji seji angleške vlade proučil ves evropski diplomatski položaj, zlasti pa z ozirom na nemški uspeh v Posaarju. Obenem je bilo ugotovljeno, da se mora doseči najprej v vseh glavnih obrisih sporazum med Anglijo in Francijo, preden se bodo pričela reševati druga splošna evropska vprašanja. Sem spada pred vsem vrnitev Nemčije v Društvo narodov in na razorožitveno konferenco, omejitve oboroževanja v Evropi in zagotovitev varnosti. Angleška vlada smatra, da se morajo k pogajanju za

ureditev evropskih zadev pritegniti predvsem Nemčija, Italija, sovjetska Rusija in mala antanta. V tem smislu poročajo o seji vlade tudi londonski listi, med katerimi naglašajo nekateri, da tudi Laval in Flandin proučujeta sedaj mednarodni položaj, ki je nastal po plebiscitu v Posaarju. Glavna skrb francoske politike je varnost v srednji Evropi. Ako Anglija ne bo v tej zadevi prevzela nobenih novih obveznosti, bi se utegnile zgoditi, da bi Lavalovo in Flandinovo potovanje v London ostalo brez vsakega rezultata.

Važne spremembe v Nemčiji

DR. SCHACHT POSTANE DRŽAVNI PODKANCELAR. REORGANIZACIJA SS-ODELKOV.

BERLIN, 18. januarja. V tukajšnjih političnih krogih se zatrijuje, da je postal dr. Schacht pri Hitlerju persona gratissima in se že v kratkem pričakuje njegovo imenovanje za državnega podkancelarja. To imenovanje ne bi bila samo gola formalnost, ker je po novi ureditvi državni podkancelar Nemčije obenem tudi namestnik državnega predsednika. Mimo tega pa se pripravljajo v Nemčiji še druge spremembe. Na podlagi sporazuma z državno brambo se bodo reorganizirali tudi SS-oddelki, in sicer na podlagi Hitlerjeve izjave, po kateri ostane

v Nemčiji državna bramba edini nosilec orožja. Novi SS-oddelki bodo podrejeni poveljstvu državne brambe ter bodo reducirani na približno 10.000 mož, nameščenih v Berlinu, Monakovem in Kraljevcu. Ti oddelki se bodo uporabili za okrepitev redarstva v primeru notranjih nemirov. Prvotni predlog, da bi se SS-oddelki prevzeli v vojsko, je državna bramba odklonila, ker je to nezdržljivo z nepolitičnim zadržanjem državne vojske. SA-oddelki pa s tem niso prizadeti.

Senatska kandidatna lista JNS

BEOGRAD, 18. januarja. Predsedstvo Jugoslovanske nacionalne stranke je po naknadnem sporazumu glede kandidatne liste za volitve senatorjev v Sloveniji določilo, da se vložijo kot oficialna lista stranke naslednja kompromisna lista: Kandidati: 1. dr. Drago Marušič, minister za socialno politiko in narodno zdravje; 2. dr. Albert Kramer, narodni poslanec, generalni tajnik JNS ter minister n. r.; 3. Ivan Pucelj, narodni poslanec in minister

n. r. Namestniki: 1. dr. Milan Gorišek, župan pri Sv. Lenartu v Slov. gor.; 2. Franc Janžekovič, župan v Koških pri Mariboru; 3. dr. Dinko Puc, župan ljubljanski.

Zasedanje banovinskega sveta

LJUBLJANA, 18. januarja. Ban dravske banovine je sklical banovinski svet k šestemu zasedanju za 4. februar v Ljubljano. Na dnevnem redu je banovinski proračun z vsemi potrebnimi odredbami, kakor tudi nov pravilnik o lovskem zakonu.

Senatska kandidatna lista SLS

LJUBLJANA, 18. januarja. Danes je bila tu vložena prva lista za senatske volitve 3. februarja. Vložili so jo bivši pristaji SLS. Nosilec liste je bivši poslanec, novinar Franjo Žebot iz Maribora, drugi kandidat je bivši poslanec, župan v Komendi pri Kamniku Ivan Štrcin, tretji pa bivši poslanec, župan v Šmrtnem ob Paki Franjo Steblovnik. Namestniki pa so: Ivan Litrop iz Murske Sobotne, Josip Burger iz Smlednika in Josip Mihelčič iz kolicce Celja.

SEJA BALKANSKE ZVEZE.

ŽENEVA, 18. januarja. Pod predsedstvom grškega zunanjega ministri Maksimosa je bila včeraj seja držav balkanskega sporazuma. Razpravljali so o rimskih protokolih.

LAVAL POVABLJEN V BERLIN?

PARIZ, 18. januarja. Tukajšnji listi poročajo, da je baje Hitler poslal Lavalu povabilo za uraden obisk v Berlinu, katerega je Laval vzel na znanje, ne da bi še odgovoril.

ZAHTEVA PO SMRTNI OBSODBI.

MOSKVA, 18. januarja. DNB poroča: Včeraj je več delavskih zborovanj poslalo vrhovnemu sodišču brozjavke, v katerih zahteva, da se Zinovjev, Kamenjev in ostali obtoženci obsodijo na smrt. Tej zahtevi se je pridružil tudi uradništvo zveznega komisariata za težko industrijo in več častnikov rdeče vojske

Maurice Dekobra:

Morilčev palec

Neznani obiskovalec je sedel v naslanjač, ki sem mu ga ponudil. Bil je slabo obrit, slabo oblečen in obuvalo mu je bilo slabo. Odklonil je, da bi povedal slugi svoje ime in namen svojega obiska. Vendar pa sem ga sprejel, ker ljubim skrivnostne obiske. Ti so slaščica v našem, vse predolgočasnem življenju.

»Gospod,« je pričel, »gotovo ste že kaj slišali o Baturotovi zadevi?«

Komu po vsem Francoskem naj bi bila ta zadeva neznana! Dolge mesece se je po'nil tisk z dejanji tega strahovitega satirja. Spominjam se, da so Baturota po trimesečnem brezuspešnem iskanju končno prijeli in da so mu dokazali onečastitve in umor četvorice žensk iz najrazličnejših družabnih slojev; neka šivilja, neka baronica, vdova nekega industrijca in neka angleška plesalka so bile njegove žrtve. Po njegovi obsodbi so ga giljotinirali 8. oktobra pred kazniškim zidom. Njegov primer je vzpodbudil celo psihiatre, moraliste in zgodovinarje, ki so se dolgo trudili, da bi razložili strahotno moč tega Lovelacea in čar tega davilca.

»Gotovo, gospod,« sem odgovoril, »za Baturota sem se zelo zanimal... za to dušo azijskega pomočnika. Eden, ki je začel na stranpoti!«

»Ali bi si radi pridobili Baturotovo relikvijo?«

»Kako menite to?«

Moj obiskovalec se je sklonil in dejal kratko:

»Ostavljeni spominki na velike zločine so moja posebnost... Boratemu Američanu sem prodal Landrujev zob in nekemu zbiralcu iz Bordeauxa sem prepri-

stih nogavice Mate Hari... Imam samo neponarejeno blago... Nudim jamstva za njegovo pristnost... V Baturotovem primeru se mi je posrečilo s pomočjo nekega kopališkega čuvaja, da sem dobil dva členka njegovega desnega palca... tega morilskega palca, ki so ga proučevali strokovnjaki in učenjaki pod povečevalnim steklom... Če vas stvar zanima, vas povedem k prijatelju tistega pokopališkega čuvaja, ki je shranil in konserviral relikvijo...«

»Kaj stane palec?«

»1000 frankov.«

»Ni vreden petdesetih louisdorjev.«

»Odklonil sem 1200 frankov gospodične Jeanne d'Arnacque, ki hrani v svoji omari vendar najbolj nenavadne spominke.«

»Čujte, ne odklanjam načeloma. Dokažite najprej pristnost tega palca in potem bomo videli.«

»Nu, sledite mi na pokopališče v Bagnoletu, kjer pokopavajo usmrčene zločince, in prevzamem odgovornost, da boste zadovoljni.«

Dva dni pozneje je bil satirjev palec moja last. Čudni obiskovalec me je povedel na pokopališče v Bagnoletu, kjer sem našel čuvaja, ki mi je pokazal z mnogo tajinstvenostjo ta spominek. Bil je dokaj čudna reč, dolg štiri do pet centimetrov in je plaval v alkoholu, kakor mrtva riba.

»Malo se je osušil,« je pravil čuvaj smeje se, »in manj tečen kakor prstek lepe ženske po manikiri... A končno palec, ki v zgodovini zločina nekaj šteje, in če vzamete natančno, ne napravite slabe kupčije... Vtaknil sem ga v najbližjo prazno steklenico... Zamašek sem zapečatil z voskom. Lahko ga boste hranili neomejeno dolgo.«

Še tistega večera sem postavil relikvijo v mojo knjižnico. Dal sem ji mesta v srednjem predalu med nekim Baudelaireom v šagrenu in nekim Parnyjevimi frivolnim delom. Natančno vzeto sem bil s tem nakupom zelo zadovoljen in sem se veselil ob misli, kako se bodo moji gostje začudili, ko jim bom tako mimogrede obiasnil izvor tega prekletega uda.

Naslednji petek sem imel šest svojih najboljših prijateljev v gosteh: Andreja Birousseja z ženo, Françoisa de Tesauja, gdč. Renée Vathilovo iz Caumartinove komedije, Edwarda Stewa, ameriškega romanopisca in baronica Hatfelsova. Okrog desetih smo se podali v kladnico, kjer nam je maroški boy postregel s kavo. Moji gostje so veselo kramljali. Na divanu je ležal Edward Stew in je pripovedoval gdč. Vathilovi zgodbo zamorskega jenkija, ki bi spravila apoplektičnega kardinala v rdečico, dočim je baronica Hatfelsova poskušala, da bi prebrala neki stavek Marcela Prousta v enem dušku.

Hipoma je André Barousse, ki je stal pred petim predalom knjižne omare, začudeno vzkliznil. Z največjo pozornostjo je opazoval moj spominek. Približal sem se mu in sem užival že vnaprej redki uspeh, ki se mi je obetal, ko je André Birousse vzkliznil:

»Nezaslišano! Nikoli bi ne sanjal, da bom odkril slepiča svoje žene pri tebi!«

Pogovori so utihnili. Moji prijatelji so obkrožili Birousseja, ki je držal zagonetno steklenico v rokah.

»Kaj praviš,« sem odvrnil, »znorel si! To je palec Baturota, znamenitega morilca; pridobil sem si ga s pomočjo...«

Glasi smeh me je prekinil.

Birousse je poklical svojo ženo:

»Blanche... Poslušaj vendar!... To je presmešno! Našega prijatelja so prevarili... To Baturotov palec!...«

In Birousse je nadaljeval, da bi me popolnoma prepričal:

»Vzel ti bom vso iluzijo, ubogi prijatelj... Tu resnico v vsej njeni preprostosti... Preteklega septembra so operirali Blanchi slepiča na kliniki dr. Belottea... Komaj se je zbudila, je zahtevala, da bi smela shraniti, kar ji je kirurg odrezal. Strežnik je ukrenil vse potrebno. Da, izposodil si je od Blanche celo to oglato steklenico s tako značilno obliko, ki je vsebovala nekoč Cotyjev parfum. A ko je Blanche štirinajst dni pozneje zapustila kliniko, se je po nesreči izkazalo, da je steklenica izginila. Menili smo, da se je izgubila, ali pa da jo je ukradel neki strežnik, ki ga je bil dr. Belotte malo prej odpustil. Predstavljam si torej moje presečenčje, ko jo najdem pri tebi!«

Razočaranje je bilo bridko. Blanche me je prijela prijateljsko za roko in dejala posmehljivo:

»Dragi moj, na svoje anatomsko znanje ste lahko malo ponosni! Dovoljeno je, da smatrate Pireje za moža, a da zamenjate slepiča kakšne ženske s palcem kakšnega zločinca, to pa presega vse meje!«

Moji prijatelji so se izborno zabavali in mi ni ostalo drugega, kakor da sem kazal tudi jaz vesel obraz in da sem napravil pokoro za greh nečimernosti, ki sem ga nameraval storiti. Zgrabil sem steklenico, obrnil sem se k Blanchi in izjavil:

»Draga prijateljica, nameraval sem vam za Novo leto poslati par novih dragocenih rokavic. Dovolite, da vam namesto tega vrnem ta mali košček vašega lastnega telesa...«

Sokolstvo

Iz župe. Ponovno opozarjamo, da bo župni smučski tečaj od 20. do 27. t. m. v Kotljah pri Guštanju, župne smučarske tekme dne 27. tm. pri Glažuti na Pohorju (v smuku in smučskih likih), župni smučarski izlet pa 2. in 3. februarja t. l. — Naprošamo br. načelnike, da se zavzamejo za številno udeležbo. — Onim, ki so zamudili prijavitelje se za tečaj, naj društvo izda predpisano »uverjenje« za polovično vožnjo. — Zdravo!

Sokolsko društvo Maribor I. Uprava sklicuje za soboto 19. januarja 1935 ob 20. uri zvečer v telovadnici inž. podoficirske šole (bivše kadetnice) redni letni občni zbor z drevnim redom po pravilniku. Udeležba vsega članstva obvezna! Starosta.

Obsojeni grof.

Svetovni listi so zadnje čase na široko poročali o aferah avstrijskega grofa Rudolfa Kronberga, ki je prevaril mnogo

lepih in bogatih deklet ter žen. Njegov zagovornik je skušal v obrambnem govoru dokazati, da je grof nedolžen in da so vsega kriva dekleta in žene. Dokazati je skušal, da jih ni grof lovil, marveč so one lovile njega in je zaprosil sodišče, naj bi ga čim milejše kaznovalo. Grof pa je le bil obsojen na 2 leti zapora.

Dar izpod oblakov.

V nekem severnoameriškem mestu so priredili te dni veliko gospodarsko razstavo. Z letali so prevažali iz raznih krajev najrazličnejše blago za razstavo. Tako so iz nekega kraja nameravali prepeljati z letalom tudi prašička, kakršnih je bolj malo na svetu. Ko je letalo z dragoceno živaljo letelo nad neko vasico, je prašič na doslej še nepojasnjen način padel iz letala na neko siromašno hišo, predrl streho in se znašel poginjen prav na postelji. Razumljivo je, da so se o tej komični nezgodi na široko in dolgo razpisali ameriški listi.

Mali oglasi**Razno**

V soboto in nedeljo
**VELIKA POJEDINA JETER-
NIH KLOBAS,**

fina domača močnata jedila,
cela pohana piška Din 17.—,
pivo v sodčkih 3.50 la vino.
Vljudno vabi voditeljica go-
stilne »Mesto Ptuj«, Matilda
Seifried, Tržaška c. 7. 219

FIXUM IN PROVIZIJO
nudimo gospodom, ki hočejo
vstrajno in marljivo delovati
za naš zavod v Mariboru in
okolici. Takojšnje ponudbe z
obširnimi podatki na upravo
»Večernika« pod »Delo«. 218

STAMPILJE
T. SOKLIČ
Mr. Aleksandrova 6

Zastopnike sprejem
Posesi

**DVOSTANOVANJSKA NOVA
HISA**

takoj na prodaj v Koseskega
ulci. Informacije daje Alojz
Vales, Frankonanova ul. 12.
161

Kupim

HRANILNE KNIŽICE
Mestne hranilnice ali Posojil-
nice v Mariboru za 6—10.000
se kupi proti takoj. plačilu
Ponudbe pod »M. P.« na upra-
vo lista. 131

Službo dobi

KUHARICO.
perfektno, natakarclo in služ-
kinjo za gostilno sprejemem.
Vice. Gosposka 5. 228

Zgubljeno

**ZGUBIL SEM RJAVO US-
NJENO SUKNJO**
v sredo zvečer v Melju. Naj-
ditel naj lo odda proti nagradi
pri Klemenčiču. Dravska 8.
229

**Kupujte svoje po-
trebščine pri naših
inszerentih!**

✠
Potrtim srcem javljamo tužno vest, da je naša ljubljena mati,
tašča, sestra itd., gospa

ALBINA EHM

zasebnica

danes, po težki, mučni bolezni v 71. letu starosti, previdena s
toložili sv. vere ob 14:30 uri mirno v Gospodu zaspala.

Drago pokojnico položimo v soboto, dne 19. januarja 1935
ob 15:30 uri na magdalenskem pokopališču k večnemu počitku.
Sv. maša zadušnica se bo brala v ponedeljek ob 7. uri v
magdalenski cerkvi.

Kranj, Celje, Maribor, Kapfenberg, Trst, 17. jan. 1935.

Žalujoče rodbine: Schwarz, Srimz, Novak in Ladstetter.

Oglašujte v »Večerniku«

Zahvala.

Za obile dokaze iskrenega sočutja povodom prebridke
izgube našega iskrenoljubljenega soproga in očeta, gospoda

Ničifora M. Pivljakovića

izrekamo tem potom najprisrčnejšo zahvalo.

Maribor — Beograd, dne 17. januarja 1935.

**Globoko žalujoča
soproga Danica in hčerka Ljubica.**

230